

--- Kruikeke & Kasterlee ---
12 & 13 november 2022

Verjaardag

Zaterdag 12 november stond in het teken van Marieke's verjaardag. Dan mocht het wat anders zijn dan een rustige duurloop -LSD- op bekende paden gevolgd door een portie heerlijke soep.

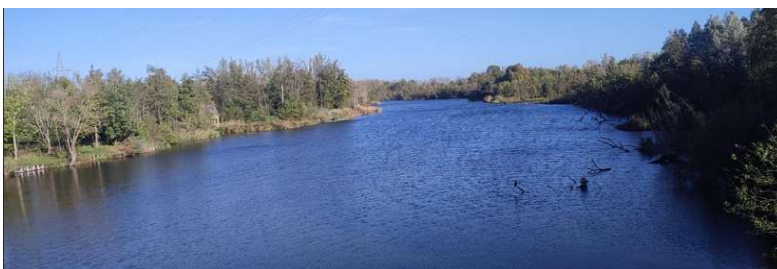
Voor een loopparcours kwam ik in Kruikeke terecht:

- Een tijd geleden zag ik als commentaar "prachtige looproute" verschijnen bij een parcours met start in Bazel, een deelgemeente van Kruikeke.
- Begin maart hadden Sammy en ik een halve marathon gelopen in de Kruikeekse Polders; het was er aangenaam lopen:

Eens de regio vastgelegd, ging ik op zoek naar een lus van zowat 21km.

Het parcours moest in orde zijn, daarom verkende ik het vooraf. Gelukkig, want ik was over de eerste versie niet 100% tevreden. Gedurende zowat 9km liep ik in de buurt van de Schelde, met tegenwind... Ook passeerde ik enkele saaie woonwijken. Voor de rest vond ik het prima. Met de dorpspleinen van Bazel en Rupelmonde, enkele kleiputten, een fort, een burcht & polders waren er voldoende bezienswaardigheden en natuurgebieden onderweg.

Op 1 november liep ik dit parcours met Michaël, in tegengestelde richting. Dat was veel beter: langs de Schelde profiteerden we van rugwind, en in de andere richting waren we grotendeels beschermd tegen de wind. Voila, het parcours stond vast voor 12 november.

Er kwam ook een variatie van 16km omdat Marieke haar looptraining had verminderd sinds de "marathon du Vignoble d'Alsace".

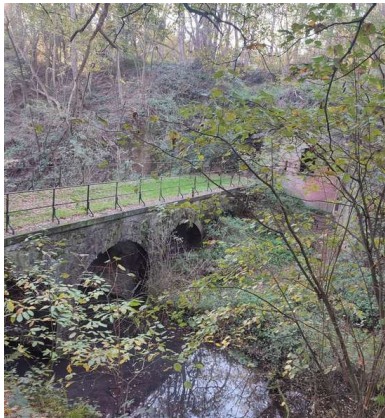
Zaterdag 12 november

Om 14uur stonden Marieke, Sammy, Guido en ikzelf klaar voor de LSD op het kerkplein van Bazel. Het was een mooi plein en we hadden geluk met het weer: een stralende zon en nauwelijks wind.

De eerste kilometer was indrukwekkend. Langs het poorthuis liepen we kasteeldomein Wissekerke binnen. Vanop de hangbrug in het park kregen we een prachtig zicht op de waterburcht.

Vervolgens liepen we richting Steendorp. Al snel kwamen we bij oude kleiputten. Eerst kregen we een vlot beloopbaar wandelpad met zicht op de lager gelegen

vijvers, later een "single track" met heel wat bochten en korte hellingen. Dat laatste leek geschikt voor een veldcross. En net op die strook moedigden enkele wandelaars ons met veel enthousiasme aan, heel tof !

Niet veel verder kwamen we aan het Fort van Steendorp, gebouwd tussen 1882 en 1892 als onderdeel van de fortengordel rond Antwerpen. Terwijl we er omheen liepen, zagen we enkele delen van dit imposante bakstenen bouwwerk waaronder de met regenwater gevulde gracht (de afvoer was verstoppt).

Vervolgens ging het richting Schelde. Op het eerste stuk van de dijk kon je niet naast twee imposante schouwen kijken, de restanten van een voormalige steenbakkerij. Iets verderop passeerden we langs een scheepswerf voor de binnenvaart.

Op de kaai in de buurt van het centrum stond een imposant standbeeld: de Zwarte Madam. Deze vrouw symboliseert de Schelde: prachtige natuur, grootsheid, onstuimigheid, kracht van het water. Eens het centrum gepasseerd -waar de terrasjes goed gevuld waren dankzij het aangename weer- liepen we naar een wandelpad tussen de polders en de Schelde.

De polders vormden een mooi stuk natuur, dat een paar keer per jaar als overstromingsgebied dienst doet. Aan de overkant van de Schelde sprongen Interescout -ooit de grootste steenkoolcentrale in Europa- en de watertoren van Hemiksem in het oog.

Na 15km verkozen we om via de kortste route naar het kerkplein van Bazel te lopen. Eens we ons opgefrist en omgekleed hadden, trakteerde Sammy ons in café Brocante. De avond sloten we af in restaurant De Eenhoorn, waar we van een lekkere maaltijd genoten. Op naar de volgende verjaardag ?!

(halve) marathon van Kasterlee

Michaël had zich ingeschreven voor de 18de editie van de marathon van Kasterlee. Volgens de organisatoren de mooiste natuurmarathon van de lage landen. Het parcours bestond uit twee rondes, voor 90% op veld- en boswegen, met enkele pittige hellingen.

Ik schreef me in voor de halve marathon. Na de Kustmarathon Zeeland, gelopen op 1 oktober, vond ik het te vroeg om opnieuw aan de start te komen van een 42km.

Zondag 13 november

's Ochtends trokken we naar de Kempen. Na een uur waren we al ter plaatse. Vlot geraakten we aan ons borstnummer. Voor we naar de start gingen, hadden we nog net genoeg tijd om gebruik te maken van het sanitair en onze overbodige spullen in de wagen achter te laten. Nadat we vijf minuten in de startzone stonden, werd het startschot gegeven voor de 1076 deelnemers, waaronder 194 marathoniers.

Michaël vertrok met de ambitie om binnen de vier uur te finishen. Dit was hem tijdens zijn vorige twee deelnames niet gelukt. Ik kwam hier voor de eerste keer aan de start en vond samen lopen prima.

Na een korte aanloop kwamen we in volle natuur terecht, eerst velden daarna bossen. Op de eerste onverharde strook kwamen we even tot stilstand: teveel volk voor een smal pad bergaf.

Gelukkig was dit de enige strook waar we opgehouden werden.

Na zowat 7 km zag ik een loper met een opvallend groene tenue. De leuze "no pain no gain, shut up & train" op zijn T-shirt stond in contrast met het gemak waarmee Michaël deze man voorbij ging.

Even later kwamen we bij Jürgen. Hij vertelde ons dat hij vandaag zijn 101ste (ultra-)marathon liep. Straf als je weet dat hij dit op minder dan tien jaar realiseerde.

Michaël vroeg naar zijn mooiste ervaringen op de lange afstand. Toen hij New York, Valencia, Rotterdam en Amsterdam opsomde, hadden wij een ander lijstje verwacht dan deze stadsmarathons met minstens 10.000 deelnemers. Niet slecht dat smaken verschillen.

Michaël liep vlot en nam zelfs een paar keer de tijd om mij in beeld te brengen:

Op één van die foto's stond ook een loopster, die zich excuseerde omdat ze mee in beeld kwam. Ze had vandaag twee uur voor ogen om aan de streep te geraken. Ik vermoedde dan ook dat we nog lang samen zouden lopen. Maar even later liep ze van ons weg... En op vijf kilometer van de finish zagen we haar terug. "Ik ben kapot" zei ze toen teleurgesteld.

Ik genoot van deze wedstrijd. We kregen een mooi parcours, voornamelijk op onverharde veldwegen, bospaden en een korte zandstrook. Het was vrij vlak, op drie korte hellingen na. Onverwacht veel supporters stonden langs de kant. De meeste fietsten van het ene naar het andere punt, gelukkig zonder ons te hinderen. Ook enkele muziek standjes droegen bij tot de leuke sfeer onderweg. De bevoorradingen waren uitzonderlijk goed voor een halve marathon: keuze tussen verschillende dranken en wat fruit. En niet onbelangrijk, ook vandaag kregen we een stralende zon.

Voor mij kwam intussen de rode loper in zicht, na 1h56' bereikte ik de streep.

Terwijl ik mij ging douchen, was Michaël aan zijn tweede ronde begonnen. In de kleedruimte maakte ik kennis met drie zestig plussers, waaronder één straffe kerel: een 61-jarige die reeds 49 jaar lid was van de VAL. Zijn geheim om podium plaatsen te behalen was veel trainen. Maar als gevolg van een kwetsuur was hij vandaag overgeschakeld naar de halve marathon.

Na 3h59' zag ik Michaël tevreden de streep bereiken, als 96e. Volgende reden om achteraf in café De Valk na te genieten van onze geslaagde wedstrijd.

Bedankt Michaël, Marieke, Sammy & Guido voor dit prachtige weekend!

Frank